

" உலகிலயே மிகவும் ஏமாற்றமளிப்பது, (75 ஆண்டுகள் சரித்திரமுள்ள) இந்தியச் சினிமாத் துறையானது. தன்னிந்தியாவில் உருவாகும் சினிமாப்படங்களில் 20 வீதம் மட்டும் வர்த்தக ரீதியாகவாவது வெற்றிபெறுகின்றன. உயர்ந்ததோடு கலமைரபகை கொண்டது தன்னிந்தியா. தன்னிந்தியாவின் சங்கீதம் உலகிலயே மூதன்மையான ஒன்று. தன்னிந்தியரின் நடனம், உலகெங்குமுள்ளவர்களால் மிகவும் போற்றி ரசிக்கப்படுகிறது. தன்னிந்தியாவின் பண்டகை காலச் சிறப்பங்கள், ஈபிணையற்றவை. இப்படியாக ஒரு உன்னதமானதும், ஆழமானதுமான கலமைரபகை வளர்த்து வந்திருப்பவர்கள், சினிமாத் துறையிலே இத்துணைபின் தங்கியிருப்பது ஏமாற்றமும் வதேனையுமளிப்பதாகும். "

இவ்வாறு 48 ஆண்டுகளுக்கு முன்னர், ஈழத்து இலக்கிய உலகில் முன்னர் வளியான மல்லிகை இதழில் (1970 செப்டெம்பர்) சொன்னவரும், இலங்கையின் சிங்களத் திரையுலகை வளியுலகம் வியப்புடன் விழியுயர்த்தி பார்க்கவதை வரமான திரைப்படமேதே லெஸ்டர் ஜேம்ஸ் பீரிஸ் நேற்று முன்தினம் கொழும்பில் காலமானார்.

இவ்வாறு தன்னிந்தியப்படங்கள் பற்றிய பார்வையை அன்றே வதைத் திருந்த இவர், ஜெயகாந்தனின் முதல் திரைப்படமான "உன்னப்போல் ஒருவனை" யும் பார்த்திருக்கிறார். அதனை இவருக்காகவே ஜெயகாந்தன் காண்பித்துமிருக்கிறார் என்ற தகவலையும் அதே மல்லிகையில் பதிவுசெய்துள்ளார். டொமினிக் ஜீவாவின் மல்லிகை எழுத்தாளர்கள், கலைஞர்கள், சமீகப்பணியாளர்களை ஒவ்வொரு இதழிலும் மரியாதை நிமித்தம் அட்டைப்பட அத்தியாக கௌரவித்து அவர்களின் நேர் காணல்களை அல்லது அவர்கள் பற்றிய கட்டுரைகளை வளியிட்டு வந்திருக்கிறது. மாவை நித்தியானந்தன், 'தில்லகை கத்தன்' என அழகை கப்படும் சிவசுப்பிரமணியம் ஆகியோர் மல்லிகைக் காலெஸ்டரே நேரில் சந்தித்து எழுதிய குறிப்பிட்ட நேர் காணல் கட்டுரையைப் பார்த்த பின்னர் லெஸ்டரின் படங்களை விரும்பிப் பார்த்தனே.

முற்போக்கான எண்ணங்களும் இடதுசாரிச் சிந்தனைகளும் கொண்டிருந்த லெஸ்டர், சிறந்த இலக்கிய வாசகராகவும் திகழ்ந்தார். இலங்கைச் சிங்கள மக்களின் இயல்புகள், கலாசாரம், நம்பிக்கைகள், நாகரீகம் என்பனவற்றையெல்லாம் தமக்கே பிரதிபலித்த சிங்கள படப்புகளை (நாவல், சிறுகதை) திரைப்படமாகக் குவதில் ஆர்வம் கொண்டிருந்தவர். அதனால், மார்ட்டின் விக் கிரமசிங்கா (கம்பெரெலிய, மடலோல்திவ, யுகாந்தய), மடவள எஸ். ரத்நாயக (அக்கரபஹ) கருணாசனே ஜயலத் (கொளும் ஹதவத்த) ஜி.பி. சனோநாயகா (நிதானய) முதலான படங்களை தமிழ் எழுத்தாளர்களும் விரும்பிப் பார்த்தனர். அவை பற்றிய விமர்சனங்களையும் எழுதினர். லெஸ்டர் பற்றிய சிறந்த அறிமுகத்தை ஈழத்து தமிழ் எழுத்தாளர்கள் பலர் எழுதிவந்துள்ளனர்.

1919 ஆம் ஆண்டில் ஏப்ரல் மாதம் பிறந்திருக்கும் லெஸ்டர், கடந்த ஏப்ரல் மாதம் தனது 99 ஆவது பிறந்ததினத்தையும் கொண்டாடினார். அதனை முன்னிட்டு இலங்கை ஜனாதிபதியும் பிரதமரும் வேறு வேறு சந்தர்ப்பங்களில் அவர் வசித்த திம்பிரிகஸ்ஸாய் இல்லத்திற்கு நேரில் சென்று வாழ்த்தினார்கள். நபற்று ஆண்டு வயதான நெருங்குவதற்கு

Written by - முருகப்பதி -

Monday, 30 April 2018 20:14 - Last Updated Monday, 30 April 2018 20:18

12 மாதங்கள் இருக்கும் தருணத்தில் அவர் இலங்கை கலையாலகிற்கு விடக்கொடுத்துவிட்டார்.

பத்திரிகையாளராக தனது தொழில் வாழ்வை ஆரம்பித்த லெஸ்டர், சிறந்த திரைப்பட இயக்குநராகவே ஒளிவீசிக்கொண்டிருந்தவர். இவருக்கு பரோதனை பல்கலைக்கழகம் கௌரவ கலாநிதிப்பட்டத்தையும் வழங்கி, அதனாலும் பெருமக்கொண்டது. ரகோவ (1956) சந்தசீய (1960) கம்பரெலிய (1963) தலெவொவக் அதர் (1966) ரணசலு (1967) கொலு ஹதவத்த (1968) அக்கரபஹா (1969) நிதானய (1972) தசேநிசா (1972) தகோட் கிங் (1975), மடலோல் தபுவ (1976), அஹசினப் பலவடட் (1978), பிங்ஹாமி (1979), வீரபுரன் அப்பு (1979), பத்தகேம (1980) கலியுகய (1982), யுகாந்தய (1983) அவறகிற (1995) வகேந்த வளவ்வ (2002), அம்மா வரணே (2006) முதலான படங்களையே இயக்கியிருக்கும் லெஸ்டர் ஜேம்ஸ் பீரிஸ், தான் உளமாற்றசேத்த சிங்களத்திரையாலகில் பணத்தனை சகேரிக் கவில்லை. அவர் சகேரித்தது ஆயிரக்கணக்கான ரசிகர்களதை தான். அதனால் அவர் தொடர்ந்தும் வாடகை வீட்டில் தான் வசித்துவந்தார். அவரது மனவையி சூமித்தராவும் திரைப்பட இயக்குநர். எட்டிடர். லெஸ்டரின் அனைத்துவற்றுகளும் பின்னிற்றவர்.

லெஸ்டரின் முதல் படமான ரகோவ பிரான்ஸ் திரைப்படவிழாவில் 1957 இல் காண்பிக்கப்பட்டது. அந்த விழாவிற்கு சன்னெறவிடத்தில் தான் சூமித்தராவை சந்தித்ததுள்ளார். அப்பொழுது சூமித்தரா அங்கு திரைப்படக்கலை பற்றி கற்றுக்கொண்டிருந்தமையால் இச்சந்திப்பு நிகழ்ந்ததுள்ளது. அதன்பின்னர் லெஸ்டரும் சூமித்தராவும் தனித்தனியாகவும் இணைந்தும் பல படங்களையே இயக்கியிருக்கின்றனர் இருவருக்கும் ஆங்கிலப்புலமையும் பிறமொழி இலக்கியங்கள் பற்றிய ஆழ்ந்த ஞானமும் இருந்தமையால் தாம் கற்றதையும் பற்றதையும் இலங்கை கலையாலகிற்கு வழங்கிவந்தார்கள். அதன்மீலம் இலங்கை சிங்களத்திரைப்படங்களையே சர்வதசே தரத்திற்கு உயர்த்துவதற்கும் பாடப்பட்டு உழைத்தார்கள். அவர்களின் சவேயை கவனத்தில் கொண்ட இலங்கை அரசும் 2010 இல் லெஸ்டர் ஜேம்ஸ் பீரிஸ் - சூமித்தராபீரிஸ் மன்றம் (Foundation) என்ற அமைப்பையும் உருவாக்கி வர்த்தமானியிலும் பிரகடனப்படுத்துகிறது. பின்னாளில் இலங்கையில் சிறந்த சிங்களத்திரைப்பட இயக்குநர்களாக அறிமுகமான தர்மசனே பத்திராஜ, பிரசன்ன விதானகே, தர்மபீரி பண்டாரநாயக்க, காமினி பொன் சகோ, சூமித்தராபீரிஸ், சமோமரத்தின் திஸாநாயக்க உட்பட சிலருக்கும் லெஸ்டர் ஞானத்தந்தையாக விளங்கியவர் எனவும் சொல்லமுடியும்.

எமது மக்களுக்கு எத்தகைய திரைப்படங்கள் தவேவை என்பதை லெஸ்டர் உணர்ந்திருந்த காலத்தில் தான் யதார்த்தத்திற்கு புறம்பான நாடகத்தன்மையொண்ட பக்கம் பக்கமாக வசனங்கள் குவிந்ததென்றிந்திய தமிழ்ப்படங்கள் வளெரிவரத்தொடங்கி அவையே திரைப்படங்கள் என்ற மாயையும் எம்மத்தியில் உருவாக்கியிருந்தன. லெஸ்டர் இலங்கையில் வளெரியான சிறந்த சிங்கள இலக்கியப்படைப்புகளையே திரையில் அறிமுகப்படுத்துவதிலும் முன்னோடியாகத்திகழ்ந்திருப்பவர். அவர் திரைப்படமாகியிருக்கும் கம்பரெலிய (கிராமப் பிரிவு) மடலோல் தபுவ (மடலோலத்தீவ) நிதானய (புத்தையல்) கொளு ஹதவத்த (ஊமலை உள்ளம்) முதலான கதைகள் தமிழிலும் மொழிபெயர்க்கப்பட்ட சிங்களப்படப்படைப்புகள் என்பதும் குறிப்பிடத்தக்கது. சந்தசீய திரைப்படம் போர்த்துகீசியர் இலங்கையை ஆக்கிரமித்திருந்த காலத்தின் பின்னணியை சித்திரித்த திரைப்படமாகும். இதில் காமினி பொன் சகோ ஒரு

Written by - மருகபதி -

Monday, 30 April 2018 20:14 - Last Updated Monday, 30 April 2018 20:18

தூண்பைப் பாதத் திரைத் தில் தான் அறிமுகமானார் . "போர்த் துக் கிளி காரயா ரட் டவல் லல் யன் ன சபிரயா..." என ற இத திரைப் படப் பாடல் அக் காலப் பகுதியில் இலங்கையில் சிங்களப் பிரதேசங்களில் பட்டிதொட்டி எங்கும் ஒலித்த பிரபலமான பாடலாகும் . பத்தேகேம என ற திரைப் படம் , ஆங்கிலேயரின் ஆட்சிக் காலத்தில் இலங்கையில் ஹம் பாந்தோட்டை பிரதேசத்தில் அரசாங்க அதிபராக பணியிலிருந்த Leonard Woolf எழுதிய The village in the jungle நாவலைத் தழுவி எடுக்கப்பட்டது . இதனை பல கலகைக் கழகத்திலும் ஆங்கில இலக்கியத்தில் பாடநூலாக வதைத் திருந்தார்கள் . பத்தேகேமவில் விஜயகுமாரணதுங்க - மாலினி பொன் சகேகா - ஜோ அபவேக்கிரம திறம்பட நடித்திருந்தார்கள் . ஜோ அபவேக்கிரம அந்த ஆண்டில் (1980) சிறந்த நடிகருக்கான விருது பெற்றார் . குறிப்பிட்ட Leonard Woolf மனைவிதான் பிற்காலத்தில் ஆங்கில இலக்கியத்தில் பிரபலமான பெற்ற Virginia Woolf என்பதும் குறிப்பிடத்தக்கது .

லஸ்டர் சமீகப்பார்வையொண்ட யதார்த்தமான கதைகளையே தனது படங்களாகத் திரைவாசியைத் து வெற்றிகண்டவர் . கோடிக் கணக்கில் செலவழித்து ஆடம்பரமான காட்சிகளையும் உருவாக்கி, நம்பமுடியாத சண்டைக் காட்சிகளையும் காதல் டியட் பாட்டுக்களையும் புகுத்தி வெளிநாடுகளின் காட்சிகளை நம்பியிருந்த தன்னிந்திய வணிக சினிமாக்கள் இலங்கையில் வந்திறங்கிக்கொண்டிருந்த (இன்றும் தான்) காலப் பகுதியிலேயே இலங்கையின் உண்மையான ஆதமாவை, தான் திரைவாசியைத் து கதைகளிலிருந்து திரைப்படமாக்கி காண்பித்து, இதுதான் சினிமா என்று சர்வதேச திரைப்படவிழாக்களில் காண்பித்தவர் லஸ்டர் ஜேம்ஸ் பீரிஸ் .

1970 களிலேயே அவர் மல்லிகை இதழ் ஊடாக மாவை நித்தியானந்தன்க்கும் தில்லகைக் கத்தன்க்கும் திரைவித்துள்ள செய்திகளை இங்கு பதிவழிச்செய்கின்றன .

" வழமகைக் கு மூரணான ஒரு திரைப்படத்தை எடுப்பதவிட வர்த்தக ரீதியான தோல்வியை விரும்பி ஏற்றுக்கொள்ளத் தன்னிந்தியத் திரைப்படத்துறையினர் தயாராக இருக்கிறார்கள் . நமது திரைப்பட மரபில் ' மாற்றம் ' அல்லது ' புரட்சி ' ஏற்படுவதை அவர்கள் அடியோடு வறறுக்கிறார்கள் . அப்படியாக ஏற்படும் திருப்பம் , தமக்கே ஆபத்தாக முடியுமென்று படமுதலாளிகள் பயப்படுகின்றனர் . பழைய பட்டியல் முறைப்படங்களே பாதுகாப்பானவை என நம்பிக்கையால் வழமகைக் குலதைத் து போகாத வகையில் தொடர்ந்தும் பழைய மாதிரியான படங்களை மாதிரம் அவர்கள் எடுத்துக்கொண்டிருக்கிறார்கள் . "

" நான் பம்பாய்க்குச் சென்றிருந்தபோது அங்குள்ள ஒரு திரைப்படத் தயாரிப்பாளரைச் சந்தித்தேன் . அப்பொழுது அவர் , தாம் பன்னிரண்டு திரைப்படங்களை ஒரே நேரத்தில் எடுத்துவருவதாக என்னிடம் சொன்னார் . இப்படிச் செய்தால் நல்ல படம் உருவாகுமா? இந் தப் பன்னிரண்டு படங்கள்க்காகவும் 48 இலட்சம் (அன்றைய மதிப்பில்) ரூபாய்களை செலவிடுகிறாராம் . ஆனால் , எனது "கம்பெலிய " போன்ற தன்மையுள்ள ஒரு படத்தை தாம் ஒருபொழுதும் எடுக்கத் துணியமாட்டாராம் . தரமற்ற படங்களைத் தாயாரிக்க 48 இலட்சம் ரூபாய்கள் செலவழிக்கும் ஒருவர் , அதன் ஒரு மிகச்சிறு பகுதியையாவது - குறைந்தது கலதைத் தரமுள்ள ஒரு படத்திற்காவது செலவிடக்கூடாதா? "

" தன்னிந்திய திரையுலகைப் பொறுத்தவரை ஜயெகாந்தனின் முயற்சிகள் குறிப்பிடப்படவேண்டியவை . ' உன்னப்போல் ஒருவன் ' என ற அவரது திரைப்படத்தை ஜயெகாந்தன் எனக்காக திரையிடக்கூடாது, தாமே என்னருகில் இருந்து விளக்கங்களும் தந்தார் . அவரது முயற்சிகளுக்கே அங்குள்ள படவர்த்தகர்கள் பெரும்

Written by - முருகப்பதி -

Monday, 30 April 2018 20:14 - Last Updated Monday, 30 April 2018 20:18

இடயைற்றுகளும் தடகைளும் விளவைத்திருக்கிறார்கள் என்பதை அறிந்துகொண்டனே."

"பச்சும் மொழியில் ஒரு இயக்குநர் அதிக அறிவுபெற்றிருக்கவேண்டுமென்ற அவசியமில்லை. சினிமாவில், இரண்டு மொழிகள் வருகின்றன. ஒன்று பச்சு. மற்றது காட்சி. காட்சிதான் சினிமாவில் அதிகம் முக்கியமானது. சிங்களம் அதிகம் தெரிந்த 'சிங்களப் பண்டிதர்கள்' தமது அறிவையைலாம் வதைத்துக்கொண்டு எப்படிப்பட்ட கீழ்த்தரமான படங்களை எடுத்துவருகிறார்கள்? பார்த்தீர்களா?"

"கலகைக்குச் சமுதாயப்பணி உண்டு. ஆனால், இது அரசியல் ரீதியானது மட்டும்தான் என்பதல்ல. என்னபொறுத்தவரையில் சினிமாவின் வாயிலாக, வாழ்க்கையின் சில அனுபவங்களைப் பார்வையாளனுக்கு அளிப்பதை விரும்புகிறேன். சில உணர்ச்சிகளை ஏற்படுத்துவதை விரும்புகிறேன். மிகச்சாதாரணமான விடயங்கள் கூட, திரைப்படத்திலே புதிய உயர்வுகளை ரசிகனுக்குத் தருகின்றன. "திரையில் பாரக்கின்ற வரகைக்கும் இதனை நான் அறிந்திருக்கவில்லை" என்று அவன் சொல்கிறான்.

சிலர், "சிரிப்பு, காதலும் களியாட்டங்களும் தான் மகிழ்வுபெட்டுவன" என்று எண்ணுகிறார்கள். கனமான விடயங்களும் மகிழ்ச்சியை அளிப்பனவே. 'புத்ர பாஞ்சாலி' என்ற படத்தலை எடுத்துக்கொண்டால், அதில் எந்தவிதமான களியாட்டங்களும் இல்லாதிருந்தும், அது மக்களிடையே அமோகமான வற்றியபெற்றது. ஆனால், திரைத்திறை மதுலாளிகளோ தோல்வியில் முடிந்ததாக ஒரு பொய்க்கதையை வேண்டுகின்றபெரப்பிவிட்டார்கள்."

"மக்களிடமிருந்து வேறொபெட்டுத் தனித்து நிற்கும் கலையைன்று எதுவுமில்லை. மாபெரும் ஓவியக கலைஞரான பிக்காசோவிடம், அவரது ஓவியத்தின் அர்த்தமென்னவென்று யாரோ கேட்டபோது, அவர் அழகாக பதிலளித்தார். "ஒரு பறவை பாடும் போது, அதற்கு அர்த்தமென்னவென்று அந்தப் பறவையிடம் கேட்பீர்களா?" என்று அவர் கேட்டார்.

"எம்முடையது ஒரு படைப்பாளிகளின் நாடாக இல்லாமல், விமர்சகர்களின் நாடாகவே அதிகம் காணப்படுகிறது"

இவ்வாறு வெளிப்படையாகப்பச்சியிருக்கும் லஸ்டர் ஜேம்ஸ் பீரிஸ், தோடர்ச்சியாக சிங்கள நாவல்களையே படமாகிவந்திருப்பவர். அதுபற்றியும் கேட்டிருக்கிறார்கள். அதற்கு அவர், "எதவேண்டுகமானாலும் திரைப்படமாகலாம். ஒரு டலெப்போன் டிரக்டரியவை வதைத்துக்கட்டப்படமெடுக்கலாம்! படைப்பாற்றலே முக்கியம்" என்று பதில் சொல்லியிருக்கிறார்.

பெரும்பாலான ஆங்கில, தமிழ், சிங்களம் உட்பட வேற்று மொழிப்படங்கள் உண்மைச்சம்பவங்களை பின்னணியாகவும் நாவல்கள், கதைகளை மலமாகவும் கொண்டிருப்பவை. இதுபற்றி விபரிப்பதாயின நீண்டதொரு பட்டியலையே வெளியிடமுடியும்.

என்னும் இலக்கியப்படப்புகள் திரைப்படமாகும் போது மலக்கதை சிதறுண்டு முழுமபெற்றத் தவறியிருக்கிறது. லஸ்டரும் சிங்கள நாவல்களை திரைப்படமாகியிருப்பதனால், அவர் இதுபற்றியும் இவ்வாறு அந்தநேரகாணலில் சொல்லியிருக்கிறார்:

Written by - மருகப்பதி -

Monday, 30 April 2018 20:14 - Last Updated Monday, 30 April 2018 20:18

" அவை முழுமடைபறமுடியாது! எப்பொழுதும் ஏதாவது இழக்கப்படத்தான் செய்யும். பரமபாலும் அது ஆய் வறிவுப்பாகம். அல்லது சமீகவியற் துறையின் ஒரு பாகமாகத்தான் இருக்கிறது. இலக்கியம் வாசிப்பின் மலமும், சினிமா காட்சியின் மலமும் அளிக்கப்படுபவை. உணர்வு ரீதியாக சினிமாவே அதிக பலம் வாய்ந்தது."

லஸ்டர் ஜேம்ஸ் பீரிஸ் என்ற மகா கலைஞரின் மறைவு அவரது மதுமைக்கு விடாதலை திரைப்படத்துறையினருக்கோ ஈடு செய்யப்படவேண்டிய பரீழப்பு. அன்னாருக்கு எமது இதய அஞ்சலி.

letchumananm@gmail.com